

דודאי עדיף עכ"פ להפטיר במקום אחר ושלא לבטל את תקנת ההפטרה, וצ"ע האם אפשר לברך בכה"ג.

אין שום היתר לעשות כן. ואפילו לקחת איתם נביא להפטיר ממנו הפטרה שעדה אחרת מפטירים כהיום גם זה אין לעשות. וכגון שבהר בחוקותי נפרדים ואנחנו מפטירים בבהר ^{במנוח} בחנמאל ותימנים ועוד בעוזי (ואנחנו בבחוקותי בעוזי והם יש להם הפטרה אחרת לבחוקותי) אין היתר שאנחנו ניקח לטיול בבהר נביא של עוזי. ובקושי משום עגמת נפש התיר כמדומה פעם הגר"מ פיינשטיין זצ"ל לבר מצוה שבטעות הכין לבהר הפטרת עוזי שיפטיר בזה. אבל חוץ מזה לא.

ובמ"ש וכמו"כ יש יל"ע וכו'. שכנראה כוונתכם שאין להם גם חומש שבו הפטרת השבוע. ולדוגמא בחוקת יש להם רק חומש בראשית שאין שם הפטרת חוקת, וכדומה, בזה יהיה השביעי מפטיר ויקראו מה שיקראו בלי ברכות.

ו. במקום שנהגו תמיד להתפלל מנחה קצרה, הסתפקתי האם כשאני אבל בתוך י"ב חודש ועלי להיות שליח ציבור עדיף שאחפש מנין אחר. דלכאורה כשמתפללים מנחה קצרה נמצא שהש"ץ מתפלל ביחידות, שהרי הוא מתחיל שמו"ע לבדו, והציבור מתחילים רק אחרי קדושה. [אם אצטרך לחפש מנין אחר הרי"ז כרוך בביטול תורה].

אם בקלות תוכלו להשיג מנין רגיל בודאי עדיף טפי, אבל אם זה טורח תשארו במנחה קצרה.

נביא הנכתב כהלכתו על קלף, וכעת הם נוסעים יחד לשבת למקום אחר שם אין ספר נביא מקלף, ואת הנביא עם ההפטרה של אותה פרשה הם צריכים להשאיר בביהכ"נ במקום ממנו יצאו. וצ"ע האם הם יכולים לקחת עמהם מבית הכנסת שלהם ספר נביא אחר ולקרוא בהפטרה אחרת מעין הפרשה.

ומחד גיסא י"ל דתקנת חז"ל על ההפטרות היתה רק להפטיר מעין הפרשה אך לא שיש חיוב לקרוא את ההפטרות המסוימות אותן נהגו. וכן מבואר בכס"מ (פי"ב מתפילה הי"ב) וז"ל "ונראה שלא היה להם באותו זמן הפטרות קבועות כמונו היום אלא כל אחד היה מפטיר ענין שנראה לו שהוא מתיחס לפרשה וגם בזמננו זה יש חלוק מנהגים בהפטרות". ונאולי יש לחלק בין הפטרות שלא הוזכרו בגמ' להדיא להפטרות שנזכרו בגמ', וכעין חילוק זה כתב במחצה"ש (תכ"ח סק"ט) משמיה דהצ"צ, דלכל שבתות השנה לא בררן חז"ל ההפטרה כי אם אמרו שיקראו בנביא מענין פרשת היום והניחו הדבר לחכמי הדורות לברר כפי הנראות בעיניהם. משא"כ אותן הפטרות שבררו לנו חז"ל אין רשאים לשנותן וגם נדחות הפטרות אחרות מפניהן].

ומאידך גיסא אולי אין לשנות ממנהג כל ישראל, דבזמנינו שכבר נהגו מאות שנים להפטיר כל עדה דברים מסוימים דוקא, א"כ יתכן וכיום כבר יש לזה תוקף של מנהג, אף שבתחילה הדברים לא היו קבועים.

וכמו"כ יל"ע במקום שאין שום אפשרות לקרוא את ההפטרה של הפרשה אלא רק במקום אחר מענין הפרשה, דבכה"ג נראה